

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków

DELEGATURA W PŁOCKU
09-400 Płock, ul. Zduńska 13a

tel. 262 76 71, fax 262 75 58

w Warszawie

Konservator Zabytków
Zaplecze Konservatora Zabytków
Jolanta Sobierajskiego
Kierownik Delegatury w Płocku

Warszawa, paziernik 2016

REGON 361358360

NIP 5342503988

MONUMENT SERVICE
Sp. z o.o. spółka komandyjowa
ul. Raszyńska 2, 05-816 Michałowice
SPP 2016

Zaplecze Konservatora Zabytków
Up. Mazowieckiego Województwa

DP 5/VII/2018

Dechyza 29 marta 2018 r.

09-400 Płock

ul. Zduńska 13a

Delegatura MWK w Płocku

ul. Nowy Świat 18/20, Warszawa

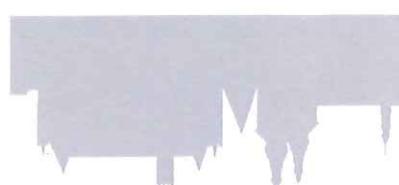
Mazowiecki Wojewódzki Konservator Zabytków

ZLECENIODAWCA:

EKSPERTYZA KONSERWATORSKA Z PROGRAMEM KONSZTORYSEM PRAC KONSERWATORSKICH

MAŁOWIDŁA ŚCIENNE W BUDYNKU
DAWNIEJ CERKWI PW. SW. MIKOŁAJA
CUDOTWÓRCY W GOSTYNINIE
(OBECNIE BUDYNEK MIESZKALNY)
(woj. mazowieckie)

MONUMENT SERVICE

MONUMENT SERVICE
ul. Raszyńska 2
05-816 Michałowice
tel/fax: (+48) 22 723 91 87
NIP: 534-250-39-88
REGON: 361358360
KRS: 0000554063
biuro@monumentservice.pl
www.monumentservice.pl

PODSTAWA OPRAWCOWANIA

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków ul. Nowy Świat 18/20, Warszawa; - Delegatura w Płocku, ul. Zduńska 13 A,

09-400 Płock.

Milkołaja Cudotwórcy w Gostyninie.

ZLECENIODAWCA

Opracowanie wykonańe na podstawie zlecenia z dn. 22.07.2016 r. na wykonańie ekspertryzy konserwatorskiej wraz z programem kosztorysem prac konserwatorskich mallowidet sciennych zasadniczych sie w budynku dawnej cerkwi 3 bataliony strzelcowskiej w. sw. Milkołaja Cudotwórcy w Gostyninie.

WYKONAWCA

MONUMENT SERVICE sp. z o.o., sp. krm. ul. Raszyńska 2, 05-813 Michałowice

mgr Jerzy Januszewski, dypl. ASP Wwa 6399/2013

mgr Joanna Kadłubowska, dypl. ASP Wwa 9878/2012

mgr Marcin Kozarzewski, dypl. UMK 1013/1980

Ekspertryze wykonańat:

Badania laboratoryjne:

mgr Sylwia Szurova Pawlikowicz – konserwator dziedzictwa

laboratorium konserwacji Sylwia Szurova Pawlikowicz

ZAKRES OPRAWCOWANIA

1. Kwestiona archiwalna

2. Dokumentacja fotograficzna i pomiarowa

3. Rozpoznanie techniki wykonania oraz identyfikacja warstw wewnętrznych (raport z badan)

4. Wytyczne konserwatorskie

5. Program prac konserwatorskich

a. warifiant I - konserwacja in situ

b. warifiant II - transfer

6. przedmiar robot i kosztorys proporcjonalny do prac konserwatorskich przy mallowidach

*Marcin Kozarzewski
Konserwator Dziedzictwa Kultury
05-816 Michałowice, ul. Raszyńska 2*

SPIS TREŚCI

1.	HISTORIA OBIEKTU	4
1.1.	BIBLIOGRAFIA	5
2.	STAN OBIECTY	5
2.1.	BUDYNEK	5
2.2.	DEKORACJA MALARSKA	5
2.3.	LOKALIZACJA BUDYNKU	12
2.4.	LOKALIZACJA MALARSKA	13
2.5.	WYMIARY MALARSKIE	15
3.	TECHNIKA I TECHNOLOGIA WYKONANIA	16
4.	STAN ZACHOWANIA I PRZYCZNY ZNISZCZENI	16
5.	ZATOŻENIA I WTYCZNE KONSERWATORSKIE - PROJEKT KONSERWATORSKI	33
6.	PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	34
6.1.	WARIANT 1 - KONSERWACJA IN SITU	34
6.2.	WARIANT 2 - TRANSFER	34
6.3.	DORĄŻNA KONSERWACJA ZACHOWAWCZA	36
6.4.	PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DLA STOLARKI OKIENNEJ	37
7.	SPIS RYSUNKÓW	38
8.	SPIS ZDJĘĆ	38
	ZATACZNIK 1:	
	PRZEDMIAR ROBOT I KOSZTORYS PROPONOWANYCH PRAC KONSERWATORSKICH PRZY MALARSTWACH	
	ZATACZNIK 2:	
	SPRAWOZDANIE Z BADAN LABORATORYJNYCH	

1.	K.J., Waluś, J.H.Waluś, 3 pułk strzelców w Gostyninie i Płocku, Gostynin 2016, mps; dziedzictwo za jegego udostępnione plockie
2.	K. Sokół A. Sosna, Cerkwie w centralnej Polsce 1815-1914, s.162, przytaczamy za K.J., Waluś, J.H.Waluś, op.cit.
3.	Głos Gostyński" 2002, nr 5, 2. B. Konarska-Pabiszka, Gostynin szkice z przeszłości, Gostynin 2004, s.24.
4.	Arciwum Państwowe w Płocku, Księga parafii prawosławnej p.w. św. Mikołaja Cudotwórcy, syg. I-5, (opus cerkwi), przytaczamy za K.J., Waluś, J.H.Waluś, op.cit.
5.	A. Wozniak, Z badań nad kolonizacją rosyjską we wsi mazowieckiej XIX i poczatku XX wieku, w:
6.	"Etnografia Polska", t. LVI, 2010, z. 1-2, s. 179-180
7.	http://forum.tradytor.pl/viettopic.php?t=2705 General Halle w Gostyninie, "Kurier Płocki" 1919, nr 153, s. 1.
8.	L. Borzym, Ulica Wesoła, marzec 2014.
9.	"Na poczatku lat dwudziestego pierwszego połowy połowy XIX wieku pod tymkiem jeszcze przeszła wieśki. Wówczas

podczas remontu na zamalowaną dekorację uznano za "odkrycie".
 dawnej cerkwi to adaptacja budynku na mleczarnia socjalne. O dawym wystrój malarstwu zapomniano, a natrafienie sali kultury ?, mieszczącej się w nim Komenda ZHP, siedziba Libi Obrony Kraju, Sanepid i jednodniowa mleczarnia. Obecnie "wcielenie" "magiel" tj. miejscę przeszła, z informacji dostępnymi na lokalnych forach internetowych wynika, że w latach PRL budynek był taktycznej bazy Armi Gen. Józefa Hallera. W okresie II wojny światowej budynek przejęto Gestapo i SS wokrzystując grupy jej szeregowców. W 1919 roku w Gostyninie, w miejscowości rosyjskiej, zostało rozbioruany na okres kilku miesięcy, zmiejscząjąc w 1918 roku cerkiew pozabudownie funkcji religijnej, a dzwonnicę została rozebrana, nie tylko dla tego, że był mocno wyzniszczona przez okres wojennego stanowiący pozostałość po dawnej Polsce na przemilie XIX i XX. Po odszyskaniu niepodległosci ludności prawosławnej wynosiła w powiecie Gostynińskim 253 osoby (0,3% ogółu ludności). Przewodopodobnie trzon tej grupy ludności prawosławnej utworzonej w tym samym roku w Gostyninie parafii prawosławnej. W 1913 roku liczba cywilnego

boskiej w takiej samej oprawie (przyjęte)."

wróciły likwidatowi obraz Zbawiciela w postacienej ze srebra ramie, malowany na drewnie i drugi z wizerunkiem Matki

Wewnątrz przedsalicy otarzem (stal) niwelował podest, na którym wchodziło się po dach stopniach schodów. Wieńcy ze narożników

szczytowej ścianie cerkwi zachowali się fragmenty polichromii religijnej.

miala cemencową, a przestrzeni otarzała drzewienna. Ściany i strop były pomalowane farbami olejnymi. Do dnia dzisiejszego na 1951 szeregowiec prawie 14,5 metrów. Ogrzewana była centrum piecami i świecianą do oknami świadta naturalnego. Podłoga 3,25, a nadawa szerokość 5,4 metra. Z analizy poprzecznego przekroju zespołu zabudowań widać, że cerkiew miała długosz ponad 3,45, a nadawa szerokość 5,4 metra. Które jednostki przestrzeni cerkwi na trzywałowa. Nawy boczne miały wysokość Filary i dwupozycyjny drewniany strop dzielily wnętrze przestrzeni cerkwi dla dwupozycjowego drewnianego stropu. but przes 10 filarów na betonowych stopach, które jednostkę przy konstrukcja dala drewnianego

wieżicę tylko dla księdza użytkowniane za Cerkwi Wrotami w przeszłości oficjalna. Dach cerkwi pokryty blachą, podtrzymywany

do cerkwi wchodziło się po trzecich stopniach schodów przes pierwszy poziom dwunastyczki prosto z ulicy. Istniała jeszcze drugie

szczytowe przesnice ciągnie cerkwi zachowali się fragmenty polichromii religijnej.

do końca frontowej świątyni. Na każdej poziom dwunastyczki moździoły węże wąskimi schodami użytkowniacy przebyły 1896 roku za 4800 rubli wyniesiona została w 1892 roku. Cerkiew przes głownym wejściem miała trzyposzczynowe dwunastyczki wybudowane w 1896 roku dla ścinanego muru nowych, otynikowych stopach; kolejno z wapenem na nową, dużą świątynię, mogąc pomieścić kilkaset instygacji dom o ścinanach murów nowych, otynikowych stopach; kolejno z wapenem na nową, dużą świątynię, mogąc pomieścić kilkaset

w wynajętym domu. W 1890 roku „na rogu ulicy Kutrnowskiego i Wesołej (dziś: 3 Małża i Legionów Płockich) przekubano

perwszą zwanąką o cerkwi wojskowej św. Mikołaja Cudotwórcy jest informacja o jej wynajęciu do marca 1885 roku

archiwaliach, funkcje z materiałem ikonograficznym, tj. planami cerkwi, przyczynamy ponizej ustalenia tych badaczy.

literatura dotycza cerkwi Gostynińskiej jest skromna. Cenne informacje o tej budowli zawiera przede wszystkim publikacji

wziesiennej prawosławnej cerkwi w Gostyninie jest związaną z potrebbeami stacjonującymi tam jednostki wojsk carskich.

1. HISTORIA OBIEKTU

! malowidła typowy dla zakydentaliżowania malarstwa cerkiewnego końca XIX wieku.

Kolorystyka jest czysta, z lekkim tylko przetamaniem barw, całosc utrzymana w realistycznej formie. Spodób przedstawiana

Malowidła (człowiek), po prawej (potulinowie) sw. Jana.

wielki, po prawej – wizerunek sw. Marka (imię na bordurze), na ścianie wschodniej, po lewej (potulinoje) stronie przedstawione sw. Wszystkie przedstawienia: na ścianie zachodniej, po lewej (potulinoje) stronie okna nadującej się wizerunek sw. Łukasza (artybut: głowa) i świętych. W górnym części bordury widnieją imiona Ewangelistów, zapisane cyrylicą, na podstawie których rozpoznano

zajduje się przypisany mu symbol. Ponieważ znaczna część malowidła pokrywała żworne pobiaty, nie można odróżnić tych fragmentów.

Kazdy świętą pokazaną w pozycji siedzącej lub dworku dekorował dekorowaną żółtym ornamentem kesztaficzną meanią.

Zachowane malowidła to cztery kwatery zamknięte jasnym bordurem dekorowanym żółtym ornamentem kesztaficzną meanią.

Zachowane malowidła to cztery kwatery o jednakowej wymiarach, przedstawiające pełnowymiarowe postaci Ewangelistów.

! zachodnią.

! ściany boczne nowy głownej. Nie można wykluczyć, że pośród zachowanych jest inne przedstawienia zdobiące ściany wschodnią

dłeskowaną ze śladowi podsiębinki i narzutu dwojnego wskażają, że otynkowany i malowany był także nieszczególny stronie

Malowidła zachowanych są muronowych wschodniach i zachodniach, widoczne są powyżej podlogi strychu. Pozostałeści

2.2. DEKORACJA MALARSKA

dostępna starych stanowią waz strojowej z korytarza.

ikoniczny. Utrud oiken pozostał bez zmian. Zamurowano tyko male okna w części szczytowej, powyżej okien starych, jedyną

wo zamurowanego przekształcenie w okno. Do budynek wchodziły od strony wschodniej, dawnym wejściem umieszczonym za

bocznych. Ściany działyły wyloty wyznaczające nowy. Wejście w zamknięte zachodniej, przy której stała więża, zostało częściowo-

więzba dachowa. Na parterze, z korytarza wchodziły do jasnopokojowej mieszkanie wydzielenych w przeszczelnym dachu now

przeznaczone dla 2/3 nowej głowni. Nad stropem pozostała rozległa przeszczelna poddasza z obniżoną pod dachowym

miejscu. Podzielono je budując ściany nosne, które tworzą korytarz biegący przez całą długość budynku. Wsparto na nich stropy

okna. Dachy pokryto blachodachówką i wyminiono obróbki, rynnę i rury spustowe. Wnętrze ciekawie uległo zupień transfer-

budynku były stosunkowo niedawno remontowane. Na zewnątrz wykonano ocieplenie, tynki i malowanie elewacji, wyminiono

płaciegi i przerobkom, niemal zupełnie zatrąciły pierwotne cechy stylizacyjne.

Zespoli 2 budynków - dawnej cerkwi i przylegającej do plebanii, na skutek wielokrotnych zmian funkcji poddawany liczymy ada-

2.1. BUDYNKI

2. STAN OBECNY

7. <http://forum.tradycji.pl/vietopic.php?r=2705>

6. General Halle w Gośtininie, „Kuriér Płock” 1919, nr 153.

5. Archiwum Państwowe w Płocku, Ksiega parafii prawosławnej p.w. sw. Mikołaja Cudotwórcy, syg. I-5.

4. Gtos Gościnisko” 2002, nr 5, 2. B. Konarska-Pabinska, Gościnin szkice z przeszlosci, Gośtinin 2004

3. Borzym, Ulica Wesola, marzec 2014.

2. Sokół, A. Sosna, Cerkwie w centralnej Polsce 1815-1911, Białystok 2011.

1. K.J. Waliś, J.H. Waliś, 3 pulki strzelców w Gośtininie i Płocku, Gośtinin 2016.

1. A. Woźniak, Z badań nad kolonizacją rosyjską wsi mazowieckiej XIX i poczatku XX wieku, w: „Etnografia Polska”, t. LIV, 2010.

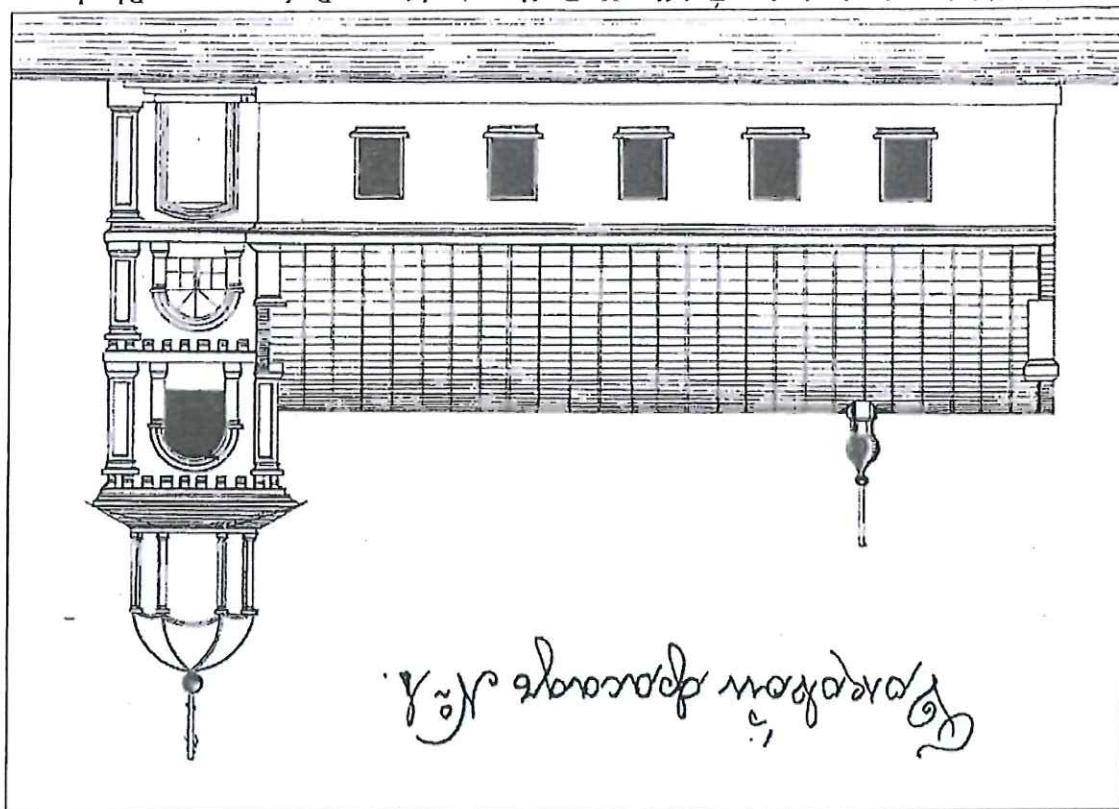
1.1. BIBLIOGRAFIA

Płocku, Gostyń 2016, s. 10.

Rys. 2. Widok cerkwi z boku - elewacja połnocna. Źródło: Waluś K.J., Waluś J.H., 3 pulk strzelców w Gostyniu i Płocku, Gostyń 2016, s. 10.

Informator o zasobie archiwalmu, Płock 2015, s. 486.

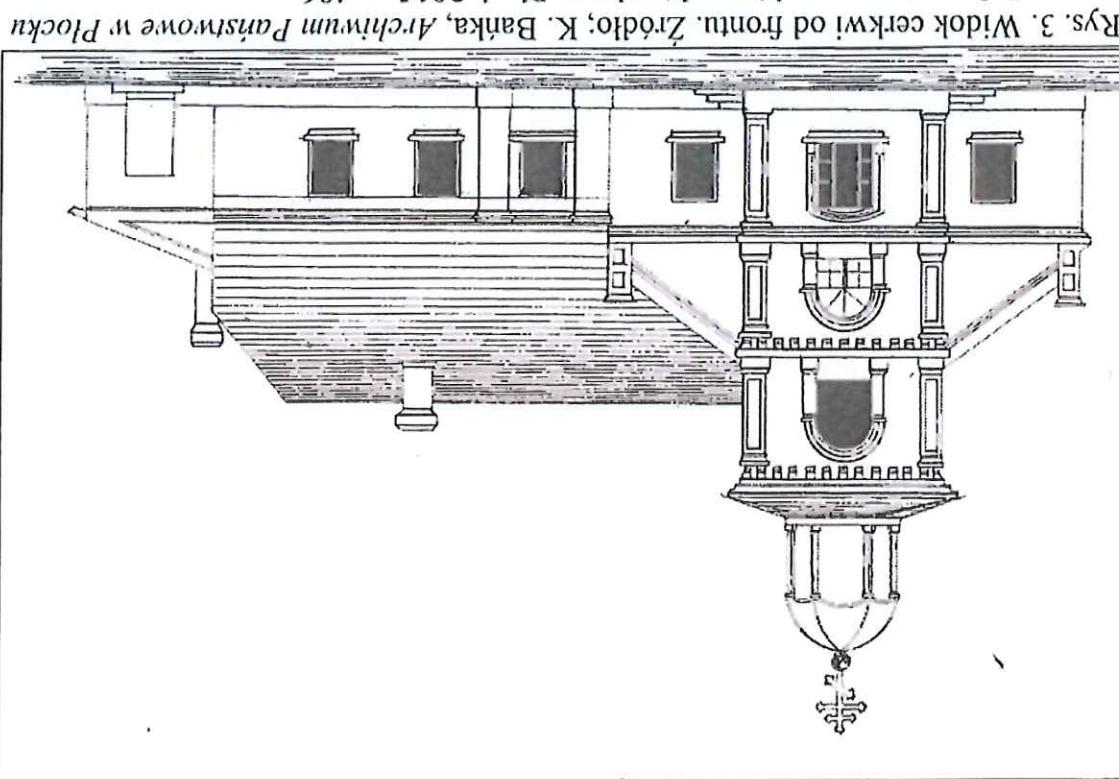
Rys. 4. Widok cerkwi z boku. Źródło: K. Banika, Archiwum Państwowe w Płocku

Płocku, Gostyń 2016, s. 10.

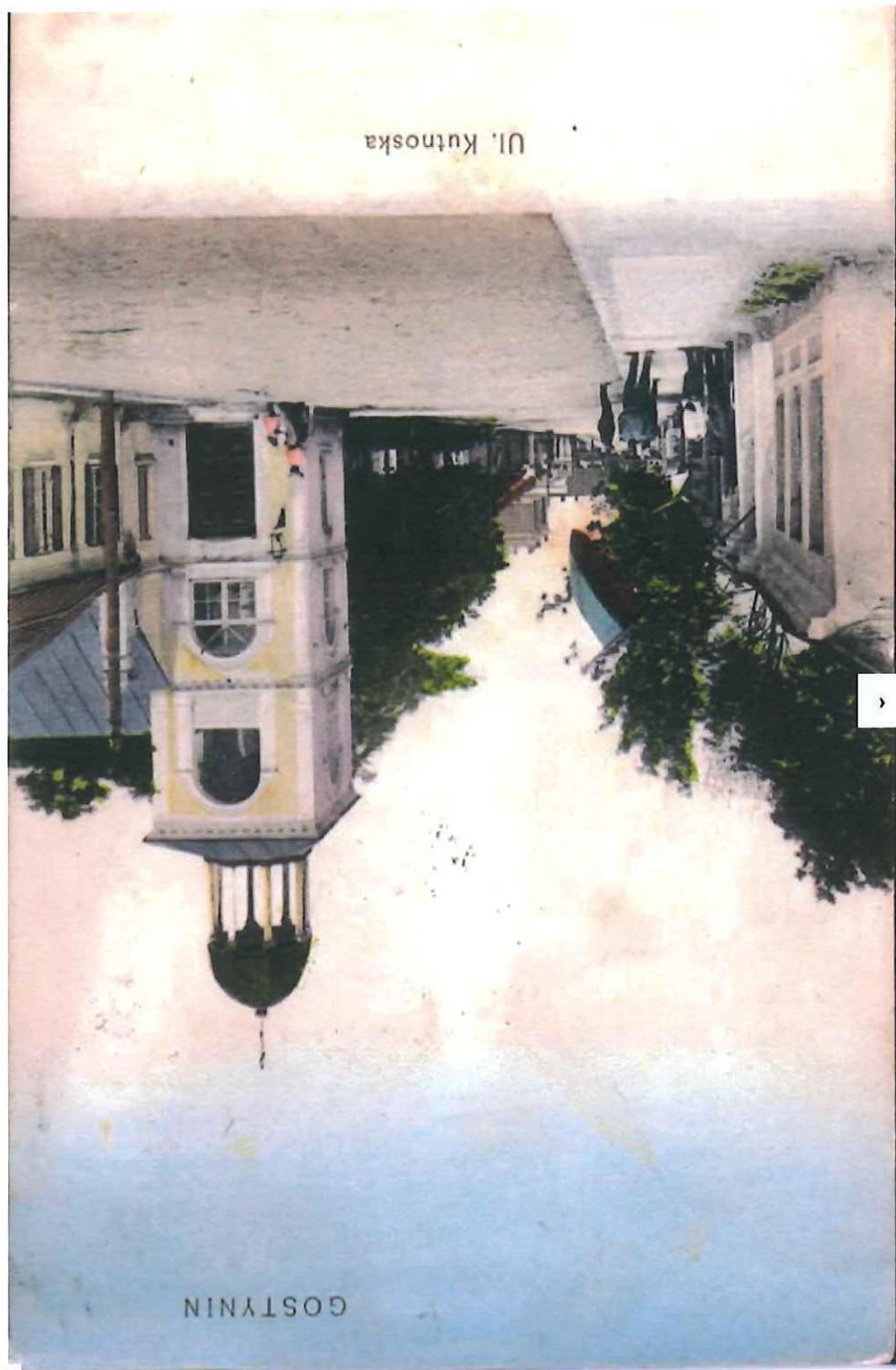
Rys. 1. Widok cerkwi od frontu - elewacja zachodnia. Źródło: Waluś K.J., Waluś J.H., 3 pulk strzelców w Gostynie i Płocku, Gostyń 2016, s. 10.

Informator o zasobie archiwalmu, Płock 2015, s. 486.

źródło: <http://www.pocztoalki.pl/lokale/artykul67.html>, data pobrania: 14.10.2016.

Fot. J., Pocztołka z widokiem na dzwonnicę wybudowaną na zachodniej elewacji cerkwi.

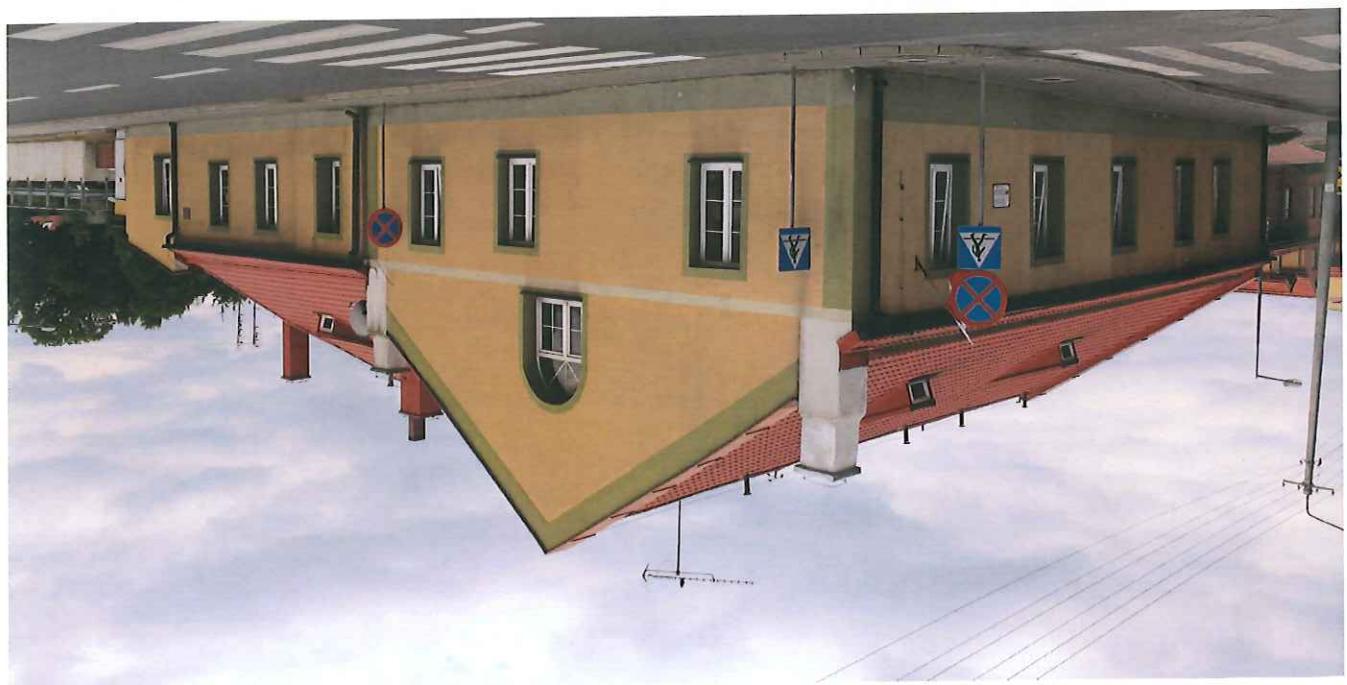

Fot.3. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy, stan obecny. Elewacja zachodnia. Lipiec 2016 r.

Lipiec 2016 r.

Fot.2. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia i północna.

Małowidła ścienne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Goścynninie. Program prac konserwatorskich.

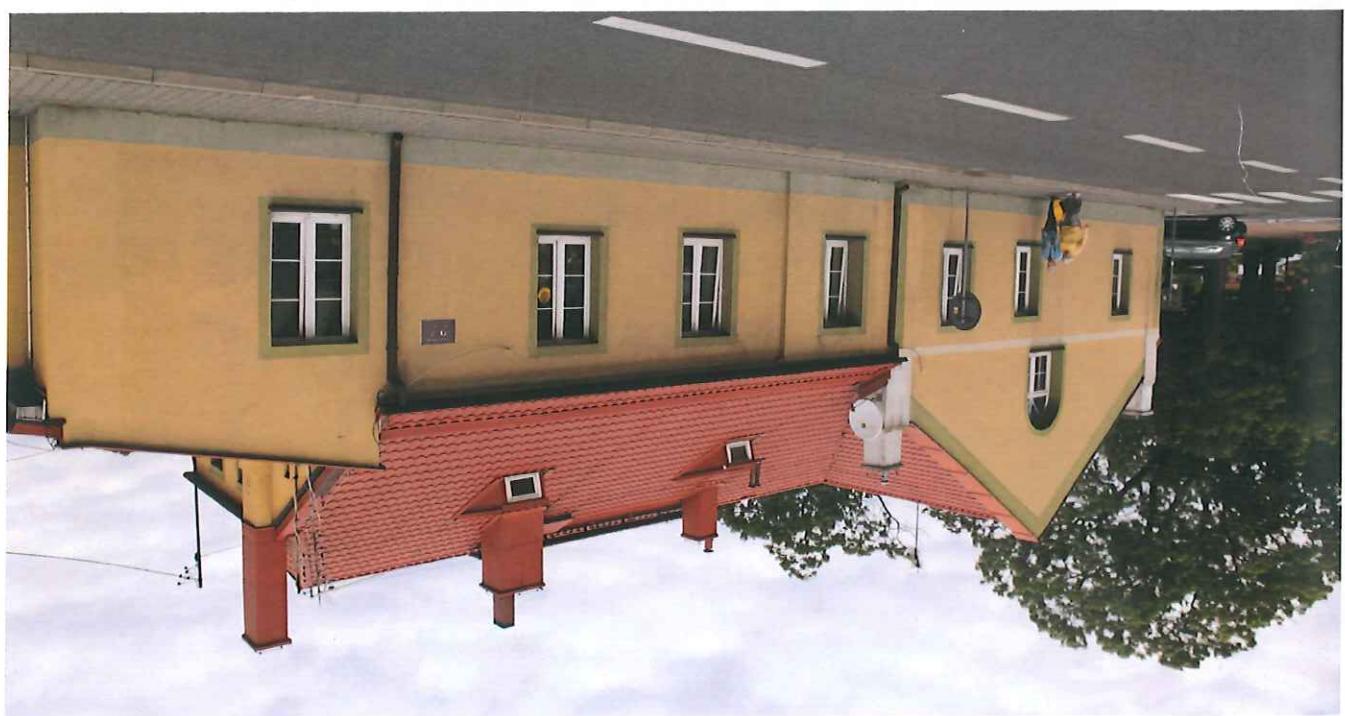
Lipiec 2016 r.

Fot.5. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia i południowa.

Lipiec 2016 r.

Fot.4. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia.

Fot.7. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja południowa. Lipiec 2016 r.

Lipiec 2016 r.

Fot.6. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia i południowa.

Małowidła ścienne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Gościniu. Program prac konserwatorskich.

Lipiec 2016 r.

Fot.9. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja wschodnia i północna.

Fot.8. Budynek dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dawnej plebanii, stan obecny. Elewacja wschodnia. Lipiec 2016 r.

Źródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016 r.

Fot.11. Widok na Gostyń z lotu ptaka. Czerwoną strzałką zaznaczono budynek dawnej cerkwi.

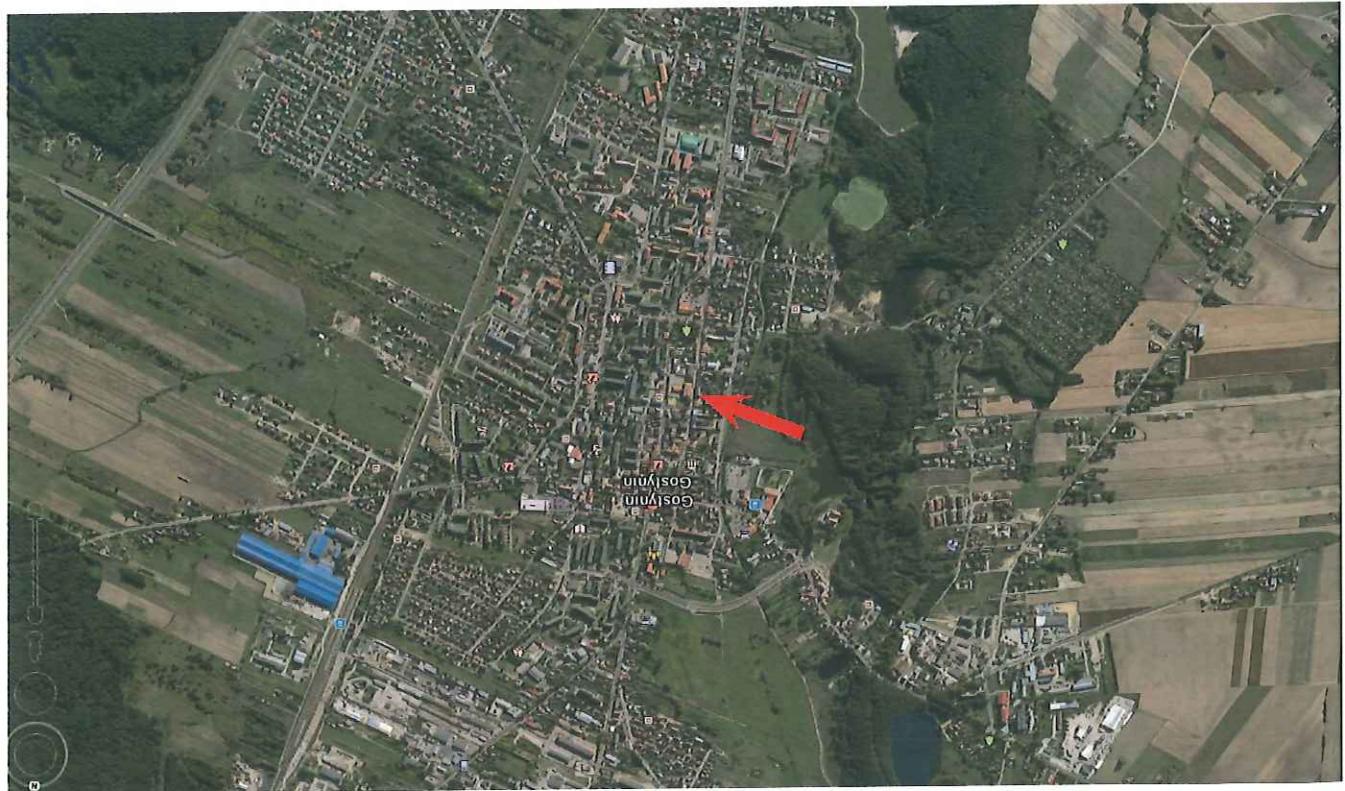

Kutnowska skrótka ul. 3 Maja. Obecnie sąsiadują z parkiem i parkingiem zmieniono charakter całego kwartału.

Do 2010 roku przebiegała przez Gostyń mocno obciążona droga krajowa prowadząca pod oknami dawnej cerkwi - od południa ulica

Źródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016 r.

Fot.10. Widok na Gostyń z lotu ptaka. Czerwoną strzałką zaznaczono budynek dawnej cerkwi.

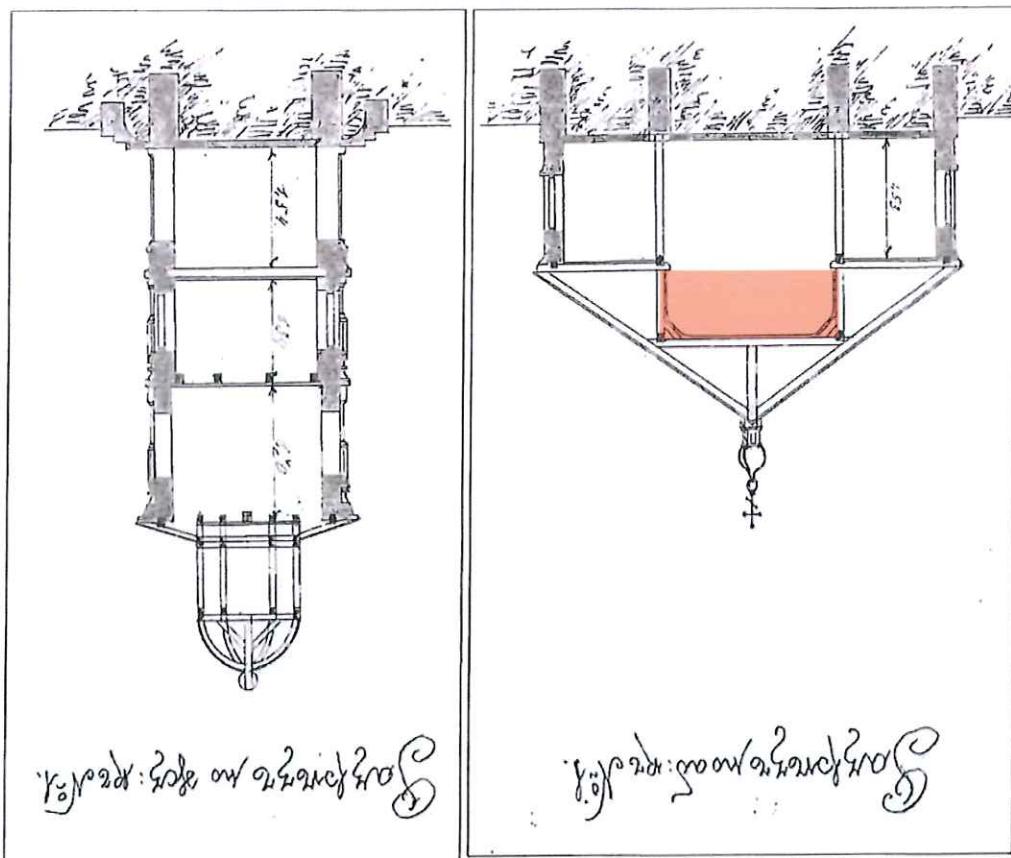

2.3. LOKALIZACJA BUDYNKU

Małowidła scienne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Gostyniu. Program prac konserwatorskich.

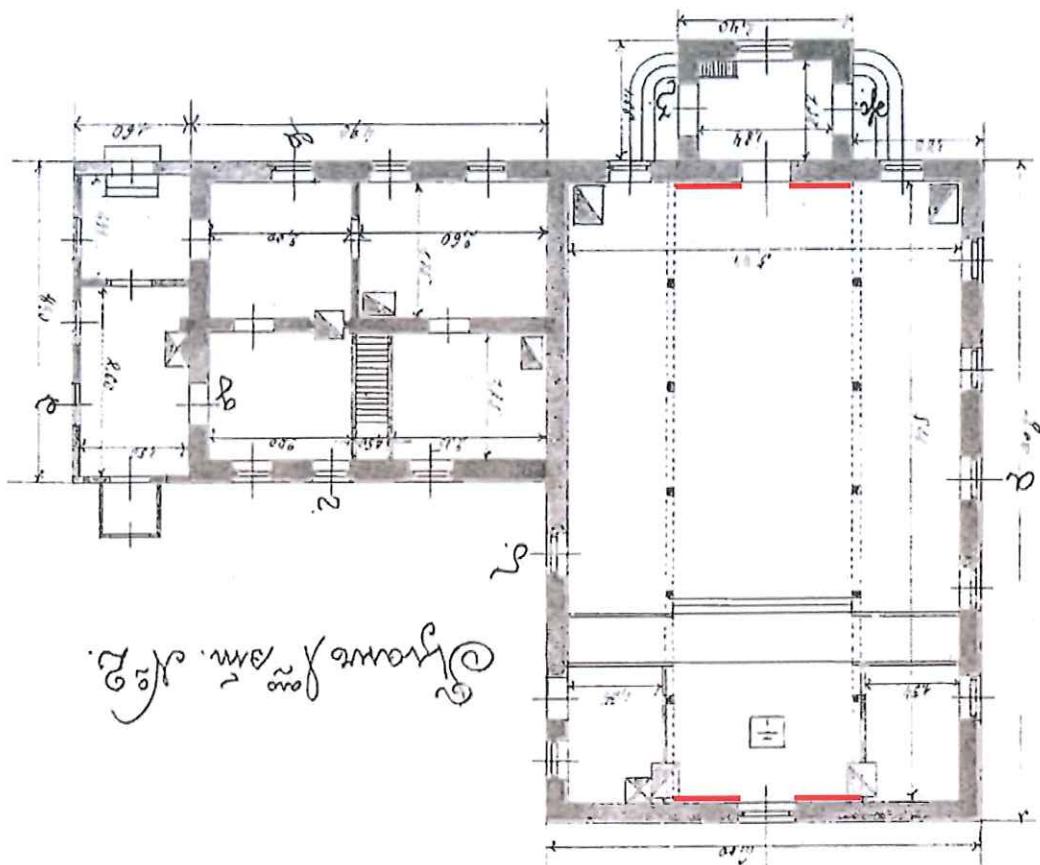
Zródło: Waluś K.J., Waluś J.H., 3 pułk strzelców w Gostyninie i Piłce, Gostynin 2016 r., s. 11.

Rys. 4. Przekrój poprzeczny cerkwi, na czerwono zaznaczono lokalizację malowideł.

Zródło: Waluś K.J., Waluś J.H., 3 pułk strzelców w Gostyninie i Piłce, Gostynin 2016 r., s. 11.

Rys. 3. Rzut cerkwi i plebanii, na czerwono zaznaczono lokalizację malowideł.

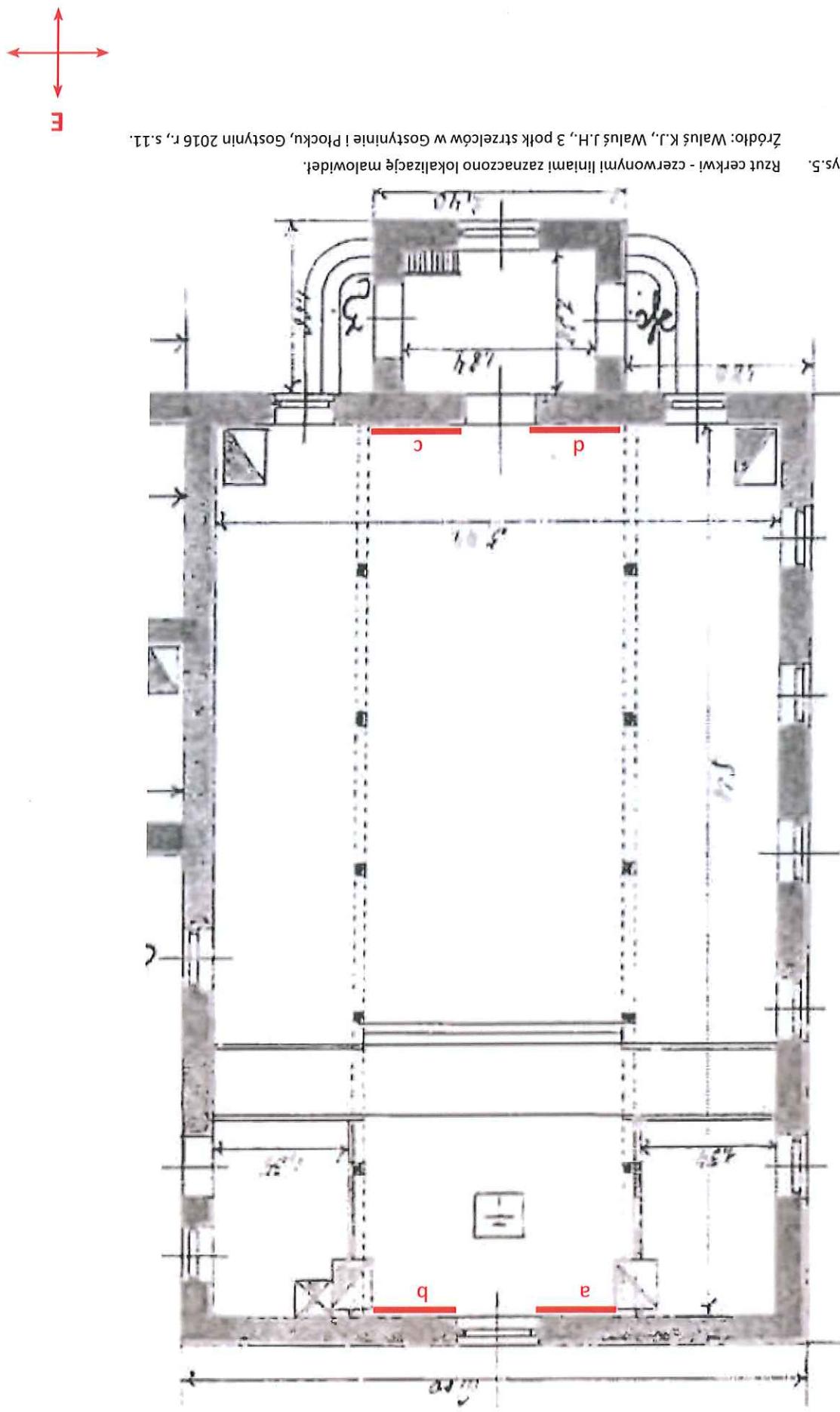

2.4. LOKALIZACJA MAŁOWIDŁEĆ

Małowidła ścienne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Gostyninie. Program prac konserwatorskich.

a) źw. Mateusz
b) źw. Jan
c) źw. Tułasz
d) źw. Marek

Zródło: Waluś K.J., Waluś J.H., 3 połki strzelców w Goścyninie i Piłceku, Goścynin 2016 r., s.11.
Rzut cerkwi - zrewony mi liniami zaznaczono lokalizację malowideł.

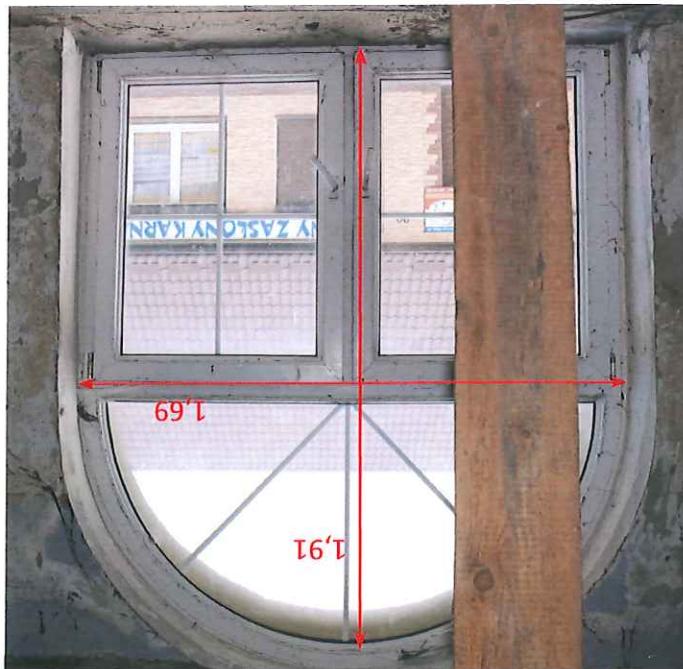
2.5. WYMIARY MALOWIDŁA

Małowidła scenne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Gościniu. Program prac konserwatorskich.

Fot.12. Sciana zachodnia, kwatera z wizerunkiem
św. Józefa Ewangelisty (fot. powiększ.) - wymiary sa
analogiczne dla każdej przedstawienia.

Fot.13. Wymiary okna na ścianie zachodniej, pomiedzy
kwaterymi ze św. Józefem a św. Mikołajem. Wymiary
okna na ścianie wschodniej są analogiczne.

Rzecz jasna szczekliwość zachowania dekoracji malarskiej gospodarczej ciekawie uinterpretata przede wszystkim w wyniku przedkładu i remontów. Nie mieścić tu, analizowac przyczyn takiego obrutu spraw. Paradoksalnie pokrycie malowidła spłałam i/lub rezultaty kilejowymi sprawami, zę przetrwały, stan ocalajowych fragmentów malowidła jest wypradowane naturalnego spławnego do końca takiego ujęcia. Mimo iż z tego powodu nie można wykonać żadnych napraw, zasady gospodarki malarskiej pozostają niezmienne. Skierowanie się na konserwatorów i/lub zatrudnione w sektorze budżetowym powinno być skierowane na likwidację złego stanu, a nie na zaspakajanie tymczasowych potrzeb konserwacyjnych. Zasadniczą rolą gospodarki malarskiej powinno być konserwacja i utrzymanie stanu technicznego obiektów zabytkowych, a nie stworzenie nowego.

Wykonanie takich działań gospodarczych powinno obejmować wiele elementów, w tym planowanie i organizację prac konservatorskich, wykonywanie i kontrolę działań, a także ocenę efektów i dostosowanie planu działań do realnych warunków. W任何时候，biologiczna degradacja warstwy malarskiej oraz jej niska paropruzność.

4. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZINISZCZEŃ

Zmiana stanu technicznego obiektów zabytkowych wynikających z działań gospodarczych powinna być skierowana na konserwację i ochronę dziedzictwa kultury narodowej i historycznej. Działania te powinny obejmować wykonywanie niezbędnych napraw, a także zmiany technologiczne i konstrukcyjne, które mają na celu zachowanie wartości historycznej i kulturalnej obiektów.

Analiza malowideł wewnętrznych i zewnętrznych obiektów zabytkowych powinna obejmować analizę techniczną i historyczną, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty. Analiza ta powinna obejmować ocenę konserwacyjną, ocenę warunków technicznych i technologicznych, a także ocenę warunków technicznych i technologicznych, w których znajdują się obiekty.

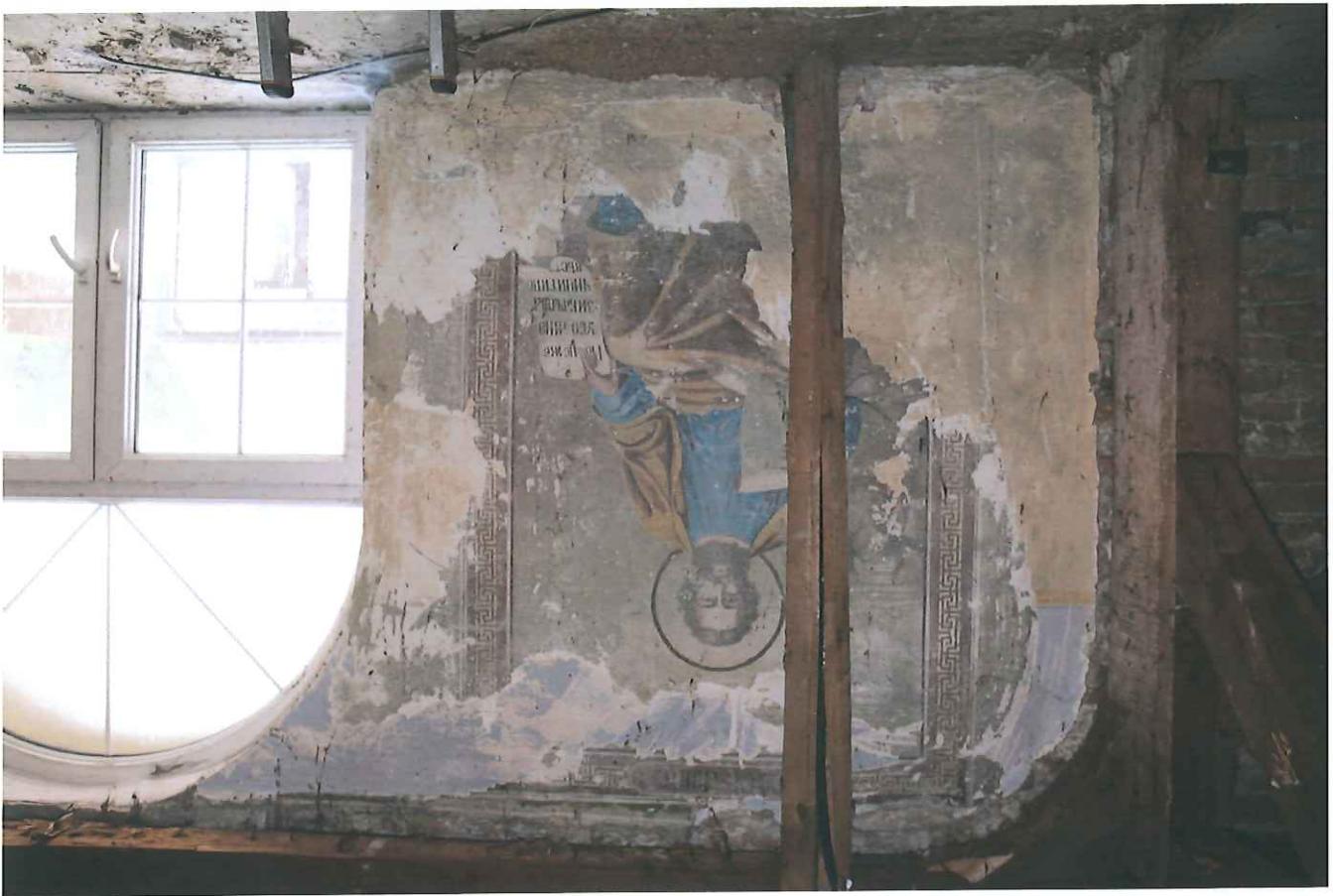
3. TECHNIKA I TECHNOLOGIA WYKONANIA

Malowidła szkonne w budynku dawne ciekawie zwierciadło praktyki w Gościnnym programie konserwatorskim.

Fot. 15. Św. Marek Ewangelista, ściany zachodnia, kwatera po prawej stronie okna.

Fot. 14. Św. Łukasz Ewangelista, ściany zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.17. Św. Jan Ewangelista, ściana wschodnia, kwatera po prawej stronie okna.

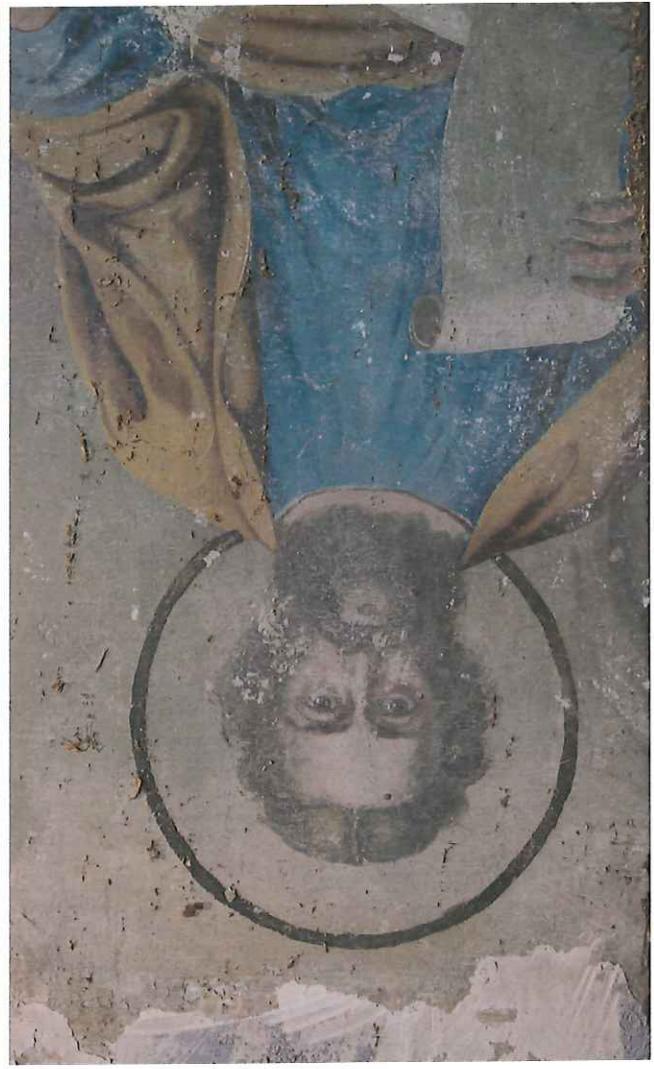
Fot.16. Św. Mateusz Ewangelista, ściana wschodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.20. §w. Jan Ewangelista, sciana wschodnia, stan zachowania. Biały nalot to pozostałości po wótrnych pobielach.

Fot.18. - 19. §w. Tukasz Ewangelista, sciana zachodnia, stan zachowania. Biały nalot to pozostałości po wótrnych pobielach.

Fot.22. Włosne warstwy pobiąte jednorazowo w myłalowach w partiach zasługrowanych tła z ornamentem w kształcie meandra.

paroprzepuszczalności.

Fot.21. Fragment zasługrowanego tła, stan zachowanego. Przy czym pękania i odspajania się warstwy malarstwa od podloża jest min. jef niska

Fot.24. Św. Marek Ewangelista. Polichromie są pokryte wątymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajęczynami. Widoczne, szczegettne w partach światła, charakterystyczne dla techniki olejnej impasty i pociągnięcia pędzla.

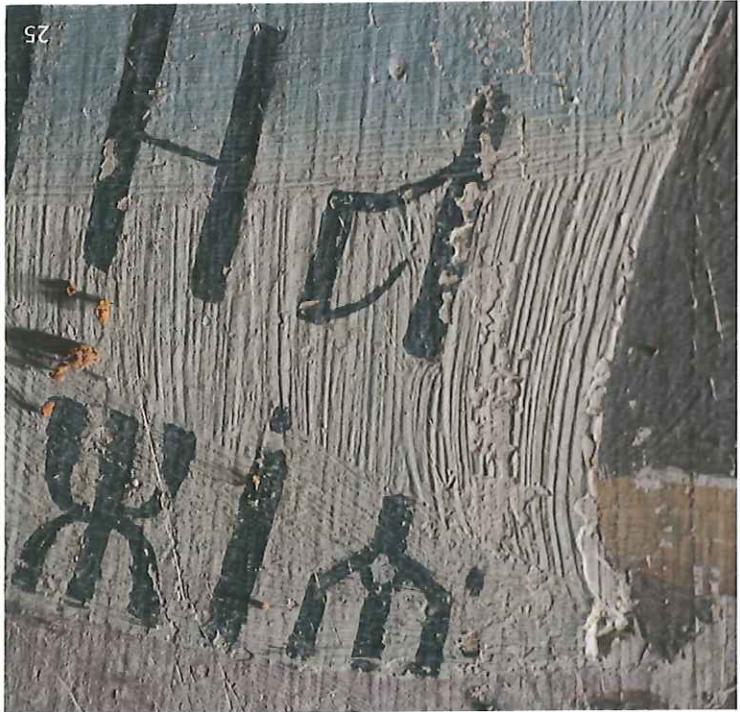
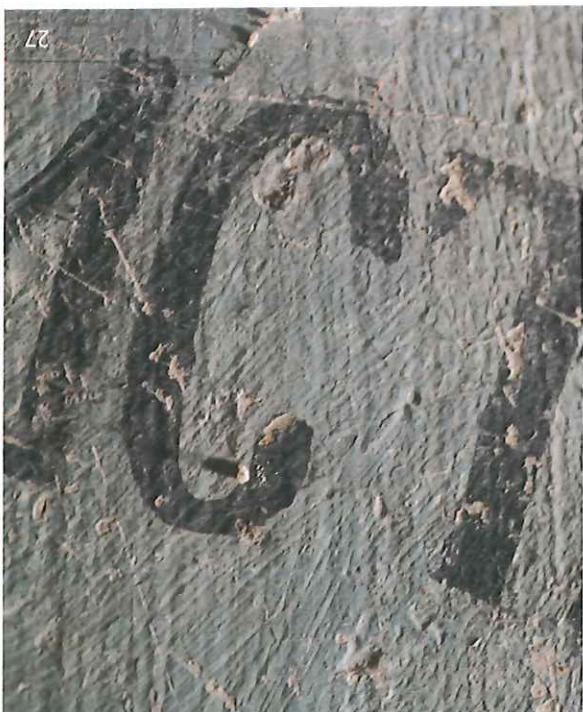

Fot.23. Św. Marek Ewangelista. Polichromie są pokryte wątymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajęczynami.

glownie w wyniku uszkodzen mechanicznych.

Fot.26. - 27. Fragment zwoju papieru trzymanego przez św. Marka Ewangelista. Widoczne charakterystyczne dla techniki olejnej impasaty i pociągnięcia pędzla. Na całej powierzchni malowane są drobne ubytki i zarząsowania warstwy malarskiej powstałe

Fot.25. Św. Marek Ewangelista. Polichromie są pokryte wstępny jasnymi podkładami, brudem powierzchniowym i pajęczynami. Widoczne, szczebeliowe partie świadczą o charakterystyczne dla techniki olejnej impasaty i pociągnięcia pędzla.

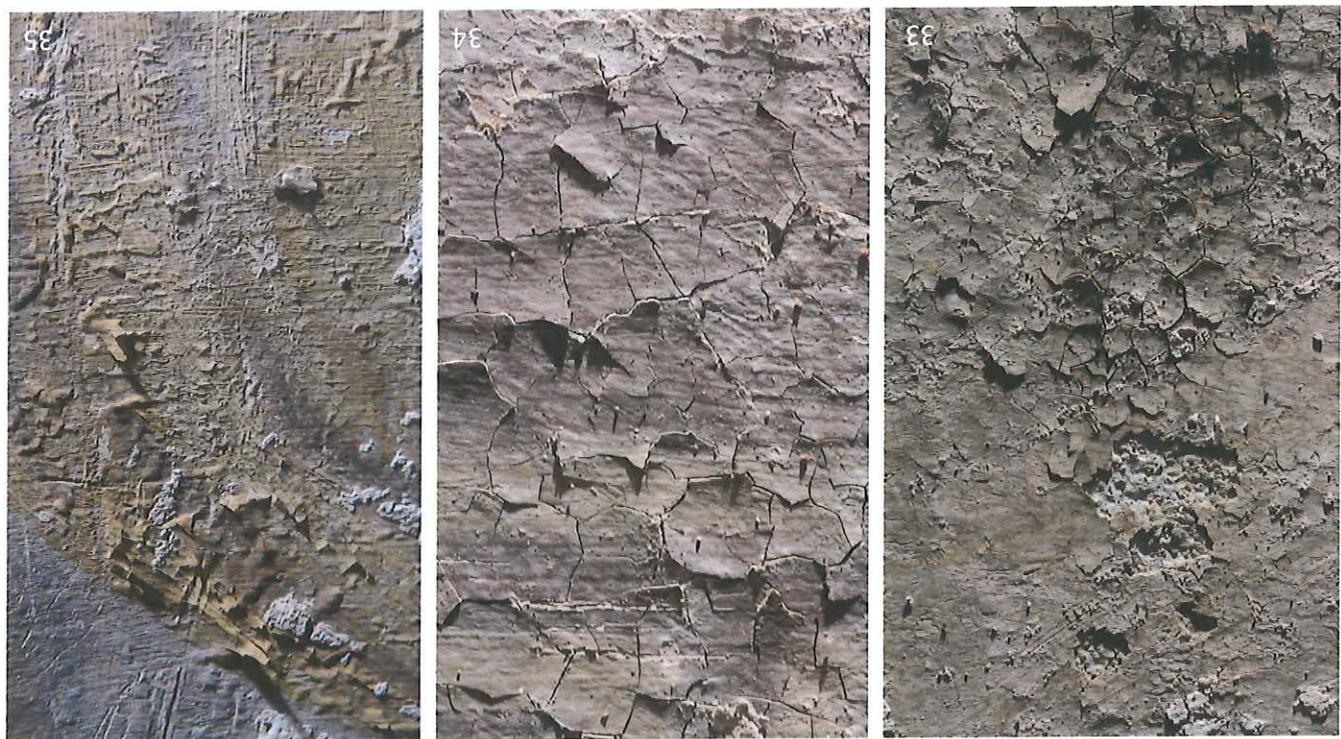
gorzycy stanień niz te na ścianie zachodniej.

Fot. 28.-29. Św. Mateusz Ewangelista (po lewej stronie) oraz Św. Jan Ewangelista (po prawej stronie). Polichromie na ścianie wschodniej świątyni.

wilgotnościowych oraz korozji tynku.

Fot. 30. - 35. Spękania i odsposojona warstwa malariska - przy czym jest min. jef niska paroprzepuszczalność, która wynika z zastosowania techniki olejnej. Warstwa malariska odsposaja się również w wyniku negatywnego oddziaływania warunków temperaturowo-

Fot. 36. W najgorzszym stanie są malowidła na ścianie wschodniej. Nić powierzchni zaledwie grubą warstwą brudu. Ciemne zilnany kolorystyczne sugerują, że warstwa malarska jest zatakowana przez mikroorganizmy. Fragment kwatery z przedstawieniem św. Mateusza Ewangelisty.

Fot.38. Wieża dachowa, widok w kierunku zachodnim.

Fot.37. Wieża dachowa, widok w kierunku zachodnim.

Fot.40. Wieża dachowa, widok w kierunku południowo-wschodnim.

Fot.39. Wieża dachowa, widok w kierunku zachodnim.

Fot.42. Wieża dachowa, widok w kierunku południowym.

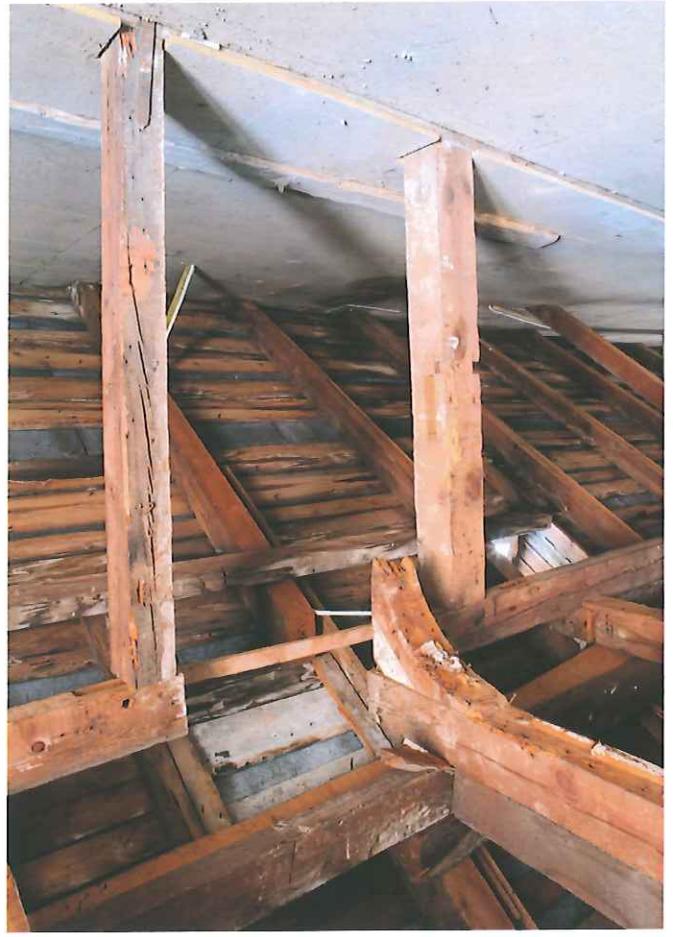
Fot.41. Wieża dachowa, widok w kierunku północno-wschodnim.

Fot.44. Wieźba dachowa, widok w kierunku północnym. Na belkach podtrzymujących konstrukcję dachu zachowayły się ślady po podsiebięciu.

Zachowane fragmenty belkowania dachu stropu świdczą o kształcie sklepienia, które na narozach było zakonczone polkolistą

Fot. 46. - 47. Wigzba dachowa, znaki clesieleskie.

ze dekoracją malarską wyściegowalą na wiele kształtów powierzczych.

Fot. 48.- 51. Na stoku ścian szczytowych oraz niewidocznych ścian bocznych zachowane są fragmenty tynku na podsidielnicę, które sugerują,

Fot. 52. - 53. Na stropach zachowali się oryginalne okna.

- a) Scenariusz marzeń: nowa funkcja budowli.
Małowidła na scianach szezystywykch cerkwí mimo przebudów, zniszczenia stropu i scian nad nawaą głównaą wasciwe nie zostały uszkodzone mechanicznie. Po kryto je warstwami poliat i powłok malarstki, które w rzeczywistości stanowiły bareże ochronną przed niskorzęsnyml warunkami. Fakt ten pozwalał śledzić, że podobne postąpienie z polichromią na bareże. Dla tego zaleca idealnym rozwiązańiem dla pryzszyf ekspozycji małowidła jest nowa funkcja budowli, która pozwoli na zachowanie ich w obecnym lokalizacji, konserwacj i ekspozycji w miejscu ekspozycji małowidła dzisiaj jest niemożliwe.
- b) Scenariusz pożądany: szanse na nową funkcję budowli.
Rewitalizacja budynku i przekształcenie go przy te okazji w miejscu ekspozycji małowidła na dzisiejszy jest niemożliwe. Poztywna odpowiedź na pytanie, czy są szanse na nową, atrakcyjną spotecznie funkcję w niezbędny dylegę, powiedzmy 10 – 15 latelię perspektywy pozwoląby realnię zaplanowaną pracę i osiągnąć cel. Uwarunkowane takie same jak wyżej, tylko rocznikiem w czasie.
- c) Scenariusz alternatywy ofensywnej: nie ma szans na nową funkcję budowli.
Alternatywa dla konserwacji in situ i uzupełnieniem się od problemu nowej funkcji café budowli jest wykorzystanie transferow drążazgi, osadzenie ich na podłożach zasłepczych, a następnie wyeksponowanie w nowej przestrzeni. Dedykując się na to drążazgi nowej przestrzeni dla małowidła należąby wykorzystać eksponowane, choć decyduje się na miasztu z ciekwi, które po demontażu zostaje ekspozycji oraz formie arążazgi po lege odrębnego dysku! i od bieli do mase byc podjęta już po wykorzystaniu transferow.
- d) Scenariusz alternatywy ofensywnej: nie ma szans na nową funkcję budowli.
Do arążazgi nowej przestrzeni działała mialowidła należąby okna z ciekwi, które po demontażu zostaje ekspozycji zaledwie, by okna te poddąć konserwacji zgodnie z zaproponowanym niżej programem prac (pkt. 6.4.).
- e) Scenariusz alternatywy ofensywnej: nie ma szans na nową funkcję budowli.
Przyczynie rozwijanej należązawczas pomysleć o tym gdzie i jak małowidła będą eksponowane, choć decyduje się na miasztu z ciekwi, które po demontażu zostaje ekspozycji zaledwie arążazgi po lege odrębnego dysku! i od bieli do mase byc podjęta już po wykorzystaniu transferow.

5. ZATÓŻENIA I WTYCZNE KONSERWATORSKIE - PROJEKT KONSERWATORSKI

Małowidła sciane w budynku dawnej cerkwi pw. sw. Mikołaja Cudotwórcy w Gostyniu. Program prac konserwatorskich.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji opisowej i fotograficznej stanu zachowania.
2. Uzupełnienie inventarzacji rysunkowej i pomiarowej.
3. Delikatne odkryzanie
4. Wstępną dezynfekcję (2% roztwór lichenicyd w etanolu).
5. Lokalne podklejenie despojów warstwy malarstki w miejscach zagrożonych odpadnięciem (np. 5% roztwór kazeinianu amonu z dodatkiem plastyluku, 2% Primal AC33, z dodatkiem środka biobójczego np. Eugenol 1%).
6. Mechaniczne usuwanie warstwy ch farb.

SCENARIUSZ C.1 C.2.

6.2. WARIANT 2 - TRANSFER

11. Wykonanie chłoniąsciego i zabezpieczającego. Alternatywnie np. Paraloid B-72, ok. 5% albo werniksy dypseryjne zbiżone do oryginału.
12. Scalenie ubytków warstwy malarstki z oryginałem (redukcyjnym). Technika reducyjna podstawa problemu. Ze względu na technikę oryginału korzystać może być punktowaną zywicznymi farbami konserwatorskimi (np. Paraloid B-82) lub alkoholem etylowym.
13. Wykonanie chłoniąsciego i zabezpieczającego. Alternatywnie np. Paraloid B-72, ok. 5% albo werniksy dypseryjne zbiżone do oryginału.
14. Aranżacja ścian wokół zachowania kompozytu.
15. Wykonanie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakoczeniu prac.

Modestus Plasvoroj, Włochy).

16. Uzupełnienie ubytków malarstki; wykonanie pozycji lica (np. kit winiowy italsucco, ditta Follador, Włochy albo acetonię i etanolu lub rozwadowany rozcieraczniku).
17. Podklejenie despojów warstwy ch farb (np. Lederan TB1, TAD Lett 03, Lederan TC1).
18. Wykonanie iniekcji w miejscach despojów tynku (np. zywica akrylowa Primal AC 33 lub wapnem hydratycznym do 1%).
19. 5% roztwór kazeinianu amonu z dodatkiem plastyluku, 2% Primal AC33, z dodatkiem środka biobójczego np. Eugenol (np. ekstrakcyna i lakowa).
20. Uzupełnienie ubytków malarstki; wykonanie pozycji lica poprzez natózne powłoki ochronne z Paraloidu B-72, 5% roztwór wksylenie z dodatkiem zaszyków podtykowych np. Lederan TB1, TAD Lett 03, Lederan TC1).
21. Wykonanie chłoniąsciego i zabezpieczającego tylną (np. zywica akrylowa Primal AC 33 lub wapnem hydratycznym do 1%).
22. Scalenie ubytków warstwy malarstki z oryginałem (redukcyjnym). Technika reducyjna podstawa problemu.
23. Wykonanie chłoniąsciego i zabezpieczającego. Alternatywnie np. Paraloid B-72, ok. 5% albo werniksy dypseryjne zbiżone do oryginału.
24. Aranżacja ścian wokół zachowania kompozytu.
25. Wykonanie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakoczeniu prac.

SCENARIUSZE A I B (NOWA FUNKCJA BUDYNKU)

6.1. WARIANT 1 - KONSERWACJA IN SITU

6. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Małowidła ścienne w budynku dawnej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy w Gośtininie. Program prac konserwatorskich.

7. Oczyszczanie powierzchni z brudu i kurzu miedzianego i pedzlamu metodami chemicznymi po wczesnej szyszce wykonanemu
7. Wyrowanaie powierzchni lica przed transferem - uzytowanie ubytkow warstwy malarskiej masz spachlowa (np. prob (np. srodko powierzchniowo-czynne, miedziana konserwatorska, Contrad 2000, woda destylowana))
8. Wyrowanaie powierzchni lica przed transferem - uzytowanie ubytkow warstwy malarskiej masz spachlowa (np. Modostuc Plasverei, Wtochy).
9. Wykonanie ortofotografii malowidla przed przeszacowaniem do transferu (skala 1:1).
10. Utrwalenie i zabezpieczenie lica. Wykonanie testy odpornosci warstwy malarskiej na rozbudzalnik. Dobrac spowod tak, by jego rozbudzalnik nie naruszał malowidla! Wstepnie propozuje sie dwu - trzykrotne natolzenie powalki ochronnej z Paraloidu B-72, 15% roztrwazanie ksylenem z dodatkiem 15 Eugenolu jako srodko bakteriostacycznego.
11. Wykonanie licowania (2 warstwy biutyj japoński), cienka tkanina bawetiniana, mera, plotno, spowod licowania - klej bazie metakrylanu butylu w benzynie.
12. Zdjecie malowidla ze sciany metodą "strappe" z wykorzystaniem skurczy kleju: powalka przed pryzgotowanego pflata,
13. Rozwiniecie plakatu i ułożenie ich odwrociem ku gęzre. Stabilizacja na sztywnym blacie.
14. Mechaniczne oczyszczanie odwrocia (5-8% kazena amonowa z 1% dodatkiem plastylifikatora w postaci Primalu AC33, mechaniczne kwascoły, wieleksie zlarren 0,2mm) zbrojona gaza bawetinianą (2-3 warstwy); kazda z warstw musi wycisnąć przed natolzeniem nastepnej.
15. Konsoildacja odwrocia (5-8% kazena amonowa z 1% dodatkiem plastylifikatora w postaci Primalu AC33, mechaniczne interwencja pozwalajaca na fatwe oddzielene od podloża zastepczego pflata z malowidlem w przypadku wystapienia natolzenia).
16. Natolzenie warstwy interwencyjnej np. z pianki polistyrenowej (grubosc 1 cm) na polioccyan winylu w dyspersji. Warstwa kwascoły, wieleksie zlarren 0,2mm) zbrojona gaza bawetinianą (2-3 warstwy); kazda z warstw musi wycisnąć przed natolzeniem nastepnej.
17. Naklejenie warstwy interwencyjnej np. z pianki polistyrenowej (grubosc 1 cm) na polioccyan winylu w dyspersji. Warstwa interwencja pozwalajaca na fatwe oddzielene od podloża zastepczego pflata z malowidlem w przypadku wystapienia natolzenia.
18. Uszczelnienie warstwy interwencyjnej. Gaza bawetiniana naklejona na polioccyan winylu w dyspersji, warstwa wyciwunigaca z kredy i polioccyanu, warstwa uszczelniajaca: 10% szalek posypany piaskiem szlarskim.
19. Wykonanie podloża zastepczego. Konstrukcja przekladkowa z zywicy epoksydowej, wózka szklanege (prod. Cermate), mat poliestrowy i ksztaltkek aluminiowy. Konstrukcja podloża zastepczego musi uzyskleć moźliwosc prostego skutecznego kotwienia do nowych scian.
20. Usunięcie licowania, rozbudzanie kleju parą wodną i gorącą wodą, mechaniczne usunięcie resztek kleju np. wata lub ilginią.
21. Docijszczenie malowidła; delikatne usuwanie nadmiaru powalki zabezpieczajacej w postaci Paraloidu B-72 (delikatne mywanie powierzchni tamponami z acetonom).
22. Uzupelnienie ewentualnych ubytkow zappyawy; wyrownanie pozicmu lica (kit winylowy prod. Italstucco).
23. Wyrowanaie chtonnoscil zabezpieczenie kohcowne. Alternatywne np. Paraloid B-72, ok. 5% albo wermiksy dyspersyjne blizzone do oryginalatu.
24. Scalenie ubytków warstwy malarskiej z oryginalnym (retusz nasadowczy). Technika retuszu dobrac na postawie prob. Ze względu na technikę oryginalną korzystać może być punktowanię sporzadzanym farbami konserwatorskimi (np. Malimer Restaur), dobrze efekty może uzyskać projektu aranzacji i projektu technicznej "rekonstrukcji"
25. Wyrowanaie chtonnoscil zabezpieczenie kohcowne. Alternatywne np. Paraloid B-72, ok. 5% albo wermiksy dyspersyjne sciany technicznej na okien zmagażynowanych na styczniu.

26. W przypadku realizacji scenariusza c.1, w mięscu ekspozycyjnym wykonańie „rekonstrukcji” ścian tarczowych cerkwi wg projektu Jw.
27. Konservacja oryginalnych okien.
28. Transport opracowanych transferów i okien do miejscowości ekspozycyjnej.
29. Osadzenie płytek z malowidłami na przystosowany podłóżu.
30. Montaż stolarki okiennej.
31. Opracowanie powierzchni ścian wokół zachowanego kompozycji. Aranżacja ekspozycyjna.
32. Ewentualna korekta retuszy w miejscowości ekspozycyjnej.
33. Ujętościowe powierzczenia (np. werniksy dypseryjne lascaux Matti i Glanz; kompozycje stężeńie werników) należą tak dobrą, aby o bieżącym retuszach do najbliższego.
34. Wykonańie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakonczaniu prac.
1. Wykonańie dokumentacji fotograficznej i opisowej po stanu zachowania.
2. Uzupełnienie inwentaryzacji rysunkowej i pomiarowej.
3. Delikatne odkrywanie.
4. Wstępna dezynfekcja (2% roztwór lichenicydowy etanolu).
5. Lokalne podklejenie odspojeli warstwy malarstki w miejscach zagrożonych odpadnięciem (np. 5% roztwór kazetiniu amoniu z dodatkiem plastyliny, 2% formalu AC33, z dodatkiem środka biobójczego np. Eugenol 1%).
6. Mechaniczne usunięcie wstępnych nowastwien.
7. Oczyszczanie powierzchni z brudu i kurzu mikroklimatycznych metodami chemicznymi po wcześniejszym wyknaniu prób (np. środki powierzchniowo-czynne, mydetka konservatorskie, Contrad 2000, woda destylowana).
8. Wykonańie ortofotografii malowideł.
10. Wykonańie licowania zabezpieczającej - 2 warstw biutu japońskiego naklejonej na 6+8% Paraloid B+82 lub Plexisol P550. Kształtowanie z dodatkowym acetonem i etanolu lub rownoważonym rozcieraczalinu.
11. Wykonańie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakonczaniu prac.
12. Uzupełnienie ewentualnych ubytków zaprawy; wykonańie pozycji licac (kit winylowy prod. Italstucco).
13. Nabicie płyta na krosna malarstki.
15. Wykonańie chłonności kitów 5% roztworem Paraloidu B-82 w alkoholu etylowym.
16. Scalenie kolorystyczne ubytków warstwy malarstki z oryginalnym werniksem akrylowym lascaux Matti i Gliss. Proporcje należą tak dobrą aby o głębiennymi produktymi. Kremarz z dyperzyjnym werniksem akrylowym lascaux Matti i Gliss. Farbami akwarelowymi oraz suchymi piernowymi charaktery malowidła i jego nowych warstw ekspozycyjnych.
17. Aranżacja ekspozycyjna.
18. Wykonańie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakonczaniu prac.

SCENARIUSZ D (PASYWNY)

6.3. DORĄŻNA KONSERWACJA ZACHOWAWCZA

26. W przypadku realizacji scenariusza c.1, w miejscu ekspozycyjnym wykonańie „rekonstrukcji” ścian tarczowych cerkwi wg projektu Jw.
27. Konservacja oryginalnych okien.
28. Transport opracowanych transferów i okien do miejscowości ekspozycyjnej.
29. Osadzenie płyt z malowidłami na przystosowany podłóżu.
30. Montaż stolarki okiennej.
31. Opracowanie powierzchni ścian wokół zachowanego kompozycji. Aranżacja ekspozycyjna.
32. Ewentualna korekta retuszy w miejscowości ekspozycyjnej.
33. Ujętościowe powierzczenia (np. werniksy dypseryjne lascaux Matti i Glanz; kompozycje stężeńie werników) należą tak dobrą, aby o bieżącym retuszach do najbliższego.
34. Wykonańie dokumentacji fotograficznej i opisowej po zakonczaniu prac.

- Oryginalna stolarzka okienna wraz z okuciami stanowi o historycznym charakterze wnętrz oraz elewacji. Dla tego powinna być zapisana dokumentacji fotograficznej elementów stałego i okiennego wraz z okuciami.
2. Wykonanie dokumentacji fotograficznej elementów stałych okiennych wraz z okuciami.
3. Usunięcie warstw wewnętrznych wy malowanych z powierzchni okien metodami chemicznymi (np. Scanosol, AGE firmy Remmers).
4. Wykonanie niebezpiecznych reperacji stolarskich z zastosowaniem fletków z tego samego drewna z jakiego jest wykonyany oryginał. Kiedyś niebezpieczny np. na kielnatularny (stolarski).
5. Gruntowanie drewna (wybór produktu warunkującego decyzja dotycząca technologii wykonyania wierzchniej malatury - np. olej olejne), malarwanie powierzchni - zaleca się dobranie farby o właściwościach optycznych zbliżonych do tradycyjnie używanej farby np. dypsersyjnej alkidowej lakierobojca Flugger 98 Aqua.
6. Uzupełnienie spłonęły elementami drewnianymi (np. induline Schneillspachtel firmy Remmers), przeszłifowanie gruntużacy 90 Aqua np. Aidal Universalgund lub Aidal Isoliergrund firmy Remmers, nakładanie dwukrotnie z miękką szliferm.
7. Malarwanie powierzchni - zaleca się dobranie farby o właściwościach optycznych zbliżonych do tradycyjnie używanej farby powierzchni uzupełnionej.
8. Ponowny montaż elementów stolarskich.
9. Aranżacja okien w przestrzeni ekspozycyjnej.
10. Wykonanie dokumentacji opisowej i fotograficznej z przeprowadzonych prac.

6.4. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DLA STOLARKI OKIENNEJ

7. SPI SYNUNKÓW

Rys.1. Widok cerkwi od frontu.
Zródło: Waliuś K.J., Waliuś J.H., 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin. 2016, s.10.

Rys.2. Widok cerkwi z boku.
Zródło: Waliuś K.J., Waliuś J.H., 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin. 2016, s.10.

Rys.3. Rzut cerkwi i plebanii, na czerwono zaznaczono lokalizację malowideł.
Zródło: Waliuś K.J., Waliuś J.H., 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin 2016 r., s. 11.

Rys.4. Przekrój poprzeczny cerkwi, na czerwono zaznaczono lokalizację malowideł.
Zródło: Waliuś K.J., Waliuś J.H., 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin 2016 r., s. 11.

Rys.5. Rzut cerkwi - czerwony mieli żółtymi zaznaczono lokalizacje malowideł.
Zródło: Waliuś K.J., Waliuś J.H., 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin 2016 r., s.11.

Rys.6. Rzut cerkwi i plebanii, 3 połk strzelców w Gostyńcu | Płocku, Gostyńin 2016 r., s.11.

Rys.7. Budynki dwornej cerkwi i plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Rys.8. Budynki dwornej cerkwi i plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.1. Poczętka z widokiem na dzwonnicę wybudowaną na zachodniej elewacji cerkwi.
Zródło: <http://www.poceztowki.plockie.pl/artykul/67.htm>, data pobrania: 14.10.2016.

Fot.2. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i połnocna. Lipiec 2016 r.

Fot.3. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy, stan obecny. Elewacja zachodnia. Lipiec 2016 r.

Fot.4. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.5. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.6. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.7. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.8. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.9. Budynki dwornej cerkwi pw. św. Mikołaja Cudotwórcy oraz dwonnej plebanii, stan obecny. Elewacja zachodnia
i potudniowa. Lipiec 2016 r.

Fot.10. Widok na Gostyńin z lotu ptaka. Czerwona strzałka zaznaczało budynek cerkwi.
Zródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016.

Fot.11. Widok na Gostyńin z lotu ptaka. Czerwona strzałka zaznaczało budynek cerkwi.
Zródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016.

Fot.12. Sciana zachodnia, kwatera z przeształtem
św. Łukasza (fot. powyżej) - wymiaro są analogiczne dla kazdego przeształwu.

Fot.13. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Łukasz Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.14. Św. Łukasz Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.
Fot.15. Św. Marek Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.16. Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.17. Św. Jan Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.18. Św. Łukasz Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.19. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Łukasz (fot. powyżej) - wymiaro są analogiczne dla kazdego przeształwu.

Fot.20. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Zródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016.

Fot.21. Widok na Gostyńin z lotu ptaka. Czerwona strzałka zaznaczało budynek cerkwi.
Zródło: www.maps.google.com, data pobrania: 14.08.2016.

Fot.22. Sciana zachodnia, kwatera z przeształtem
św. Łukasza (fot. powyżej) - wymiaro są analogiczne dla kazdego przeształwu.

Fot.23. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Łukasz Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.24. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.25. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.26. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.27. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.28. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.29. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.30. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.31. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Fot.32. Wymiaro okna na ścianie zachodniej są analogiczne.
Św. Mikołaj Ewangelista, sciana zachodnia, kwatera po lewej stronie okna.

Biąły nałot to pozostatoci po wórnach połatach.

Fot.33. Św. Łukasz Ewangelista, sciana zachodnia, stan zachowania.

32	Fot.52.-53. Na styczku zachowalny sile oryginalne okna.
31	Fot.48.-51. Na styczku sciany szczytowej oraz niesymetrycznych sciany bocznej zachowalny sile fragmenty tylnu na podsiebicie, ktore sugeruja, ze dekoracja malaraska wystepowala na wiekszej powierzchni.
30	Fot.46.-47. Wiezba dachowa, znaki clesieckie.
29	Fot.44. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowy. Na belkach podtrzymujacych konstrukcje dachu zachowalny sile slady po podsiebicie.
28	Fot.45. Wiezba dachowa, stan zachowaniala.
27	Fot.43. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowy.
26	Fot.42. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowy.
25	Fot.41. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowo-wschodnim.
24	Fot.39. Wiezba dachowa, widok w kierunku zachodnim.
23	Fot.38. Wiezba dachowa, widok w kierunku zachodnim.
22	Fot.37. Wiezba dachowa, widok w kierunku zachodnim.
21	Fot.36. W najgorszym stanie sa malowidla na sciane wschodnia. Na nich powierzcza zatakowana przez mikroorganizmy. Ciemne zimny koloryszcze sugeruja, ze warstwa malaraska jest zatakowana przez mikroorganizmy.
20	Fot.28.-29. Sw. Mateusz Ewangelista (po lewej stronie) oraz Sw. Jan Ewangelista (po prawej stronie). Ubytki i zarysowana warstwy malaraski sa w gorszym stanie niz te na sciane zachodniej.
19	Fot.20. Sw. Marek Ewangelista. Polichromie sa polkryte wtornymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajecznami. Widoczne, szczegolnie w partach swiatla, charakterystyczne dla techniki olejnej impasty.
18	Fot.21. Fragment szarougradowego tla, stan zachowaniala.
17	Fot.22. Wtorne warstwy pobiati i jednobarwne wymalowane w partiach zazwyczajem tla z ornamentem w konstrukcje meandry.
16	Fot.23. Sw. Marek Ewangelista. Polichromie sa polkryte wtornymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajecznami.
15	Fot.24. Sw. Marek Ewangelista. Polichromie sa polkryte wtornymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajecznami. Widoczne, szczegolnie w partach swiatla, charakterystyczne dla techniki olejnej impasty.
14	Fot.25. Sw. Marek Ewangelista. Polichromie sa polkryte wtornymi jasnymi pobiatomi, brudem powierzchniowym i pajecznami. Widoczne, szczegolnie w partach swiatla, charakterystyczne dla techniki olejnej impasty.
13	Fot.26.-27. Fragment zwolu papieru trzymanego przed sw. Marka Ewangeliste. Widoczne charakterystyczne dla techniki olejnej impresty i pociagniece pędzla.
12	Fot.28.-35. Specjona warstwa malaraska - prazywna jest min. Jej niska proporcja szkodliwosc,
11	Fot.36. W najgorszym stanie sa malowidla na sciane wschodnia. Na nich powierzcza zatakowana przez mikroorganizmy.
10	Fot.37. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowym.
9	Fot.38. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowym.
8	Fot.39. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowym.
7	Fot.40. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowom-schodnim.
6	Fot.41. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowom-schodnim.
5	Fot.42. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowym.
4	Fot.43. Wiezba dachowa, widok w kierunku południowym.
3	Fot.44. Wiezba dachowa, stan zachowaniala.
2	Fot.45. Wiezba dachowa, stan zachowaniala.
1	Fot.46.-47. Wiezba dachowa, znaki clesieckie.

